

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6490/2021
18.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Радослав Ивановић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., коју заступа пуномоћник Слободан Андрејевић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4621/20 од 31.03.2021. године, у седници одржаној 18.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4621/20 од 31.03.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4621/20 од 31.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 13537/17 од 06.12.2019. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражено да суд обавезе тужену да тужиоцу исплати износ од 2.440.000,00 динара са законском затезном каматом од 20.07.2016. године до исплате, као неоснован. Ставом другим изреке тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 217.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4621/20 од 31.03.2021. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...55/14), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна

ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

Врховни касациони суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном потупку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 55/14), јер нема разлога који указују на потребу уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Право несавесног држаоца на накнаду нужних и корисних трошкова прописано је одредбом члана 39. Закона о основама својинско-правних односа, под условом да се ради о нужним трошковима које би имао и власник да се ствар налазила код њега, односно корисних трошкова само ако су корисни лично за власника. Образложење побијане пресуде је у складу са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права, а указивање у ревизији на различиту судску праксу у истоветним ситуацијама, не указује нужно и на другачији правни став, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања.

Имајући у виду изнето на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 14.09.2017. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 2.440.000,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору који се односи на новчано потраживање чија вредност очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (1 евро = 119,1328 динара), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић